

24.6.2010

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: Mika Ollila, finn állampolgár által benyújtott 0006/2010. számú petíció a Finnországba behozott gépjárművek hátralékára alkalmazott kamatokról

1. A petíció összefoglalása

A petíció benyújtója kifogásolja, hogy a finn állam gépjárművek behozatala esetén a hátralékra 9% kamatot alkalmaz. Ez a kamat lényegesen meghaladja a rendes banki ügyletek során alkalmazott kamatokat. Célja a petíció benyújtója szerint az, hogy megakadályozza a többi tagállamból származó gépjármű-behozatal, tehát akadályozza az áruk EU-n belüli szabad mozgását.

2. Elfogadhatóság

Elfogadhatónak nyilvánítva: 2010. április 19. Felkérlik a Bizottságot, hogy az eljárási szabályzat 202. cikkének (6) bekezdése szerint nyújtson tájékoztatást.

3. A Bizottságtól kapott válasz: 2010. június 24.

A finn állam 0,5%-os kamatot fizet a jogszerűtlenül beszedett gépjárműadó után, amikor a járművet Finnországba hozzák. E kamat jóval elmarad a banki ügyletekben jelenleg alkalmazott kamatoktól. A petíció benyújtója miatt emel panaszt, hogy az alacsony kamatláb célja megakadályozni a járművek behozatalát más tagállamokból, ezért akadályozza az áruk szabad mozgását az EU-ban.

A Bíróság következetesen fenntartja, hogy magánszemélyek jogosultak azon díjak visszatérítésére, amelyeket a tagállamok az uniós rendelkezéseket megsértve szedtek be. E jog azon jogok következménye és kiegészítése, amelyeket a Bíróság értelmezése szerint az uniós

rendelkezések ruháznak a magánszemélyekre. A szóban forgó tagállam ezért elvileg köteles visszafizetni az uniós jog megsértésével kivetett díjakat.¹

A Bíróság ítélkezési gyakorlatából azonban az is következik, hogy a helytelenül kivetett nemzeti adók visszafizetésére vonatkozó uniós szabályok hiányában az egyes tagállamok nemzeti jogrendjeinek feladata kijelölni az illetékes bíróságokat és törvényszékeket, valamint megállapítani azokat a részletes eljárási szabályokat, amelyek a magánszemélyek számára az uniós jogból származtatott jogokat védő keresetekre irányadók. A Bíróság azt is megállapította, hogy e nemzeti szabályok nem lehetnek kevésbé előnyösek, mint a hasonló nemzeti keresetekre irányadó szabályok (az egyenértékűség elve), továbbá eredményesnek kell lenniük, azaz nem tehetik lényegében lehetetlenné vagy túlzottan nehézvé a közösségi jog által átruházott jogok gyakorlását (az eredményesség elve)².

A szóban forgó ügyben a Bizottság ismeretei szerint semmi sem utal arra, hogy a két említett feltételt megsértették volna. Következésképpen ha az állampolgár elégedetlen a helyzettel, nemzeti szinten vehet igénybe közigazgatási vagy bírósági jogorvoslati eszközöket.

¹ Lásd különösen a C-192/95–C-218/95. sz. egyesített ügyeket (Comateb és mások), 20. pont; a C-397/98. és C-410/98. sz. egyesített ügyeket (Metallgesellschaft és mások), 84. pont; a C-62/00. sz. ügyet (Marks&Spencer), 30. pont; és a C-147/01. sz. ügyet (Weber's Wine World), 93. pont.

² Lásd különösen a *Metallgesellschaft és mások* ügyet, 85. pont; a C-255/00. sz. *Grundig Italiana* ügyet, 33. pont; valamint a Weber's Wine World ügyet, 103. pont.